

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 268/2022 van 21 december 2022

Betreft: Adviesaanvraag over een voorontwerp van wet betreffende maatregelen van bestuurlijke politie inzake reisbeperkingen en het Passagier Lokalisatie Formulier en houdende wijzigingen van diverse wetsbepalingen betreffende het Informatieveiligheidscomité (CO-A-2022-299)

Vertaling¹

Het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit"),
Aanwezig: de dames Marie-Hélène Descamps, Cédrine Morlière, Nathalie Ragheno en Griet Verhenneman en de heer Yves-Alexandre de Montjoye, ;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name de artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 *van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op de adviesaanvraag van de heer Frank Vandenbroucke, vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Ontwikkelingssamenwerking en Grootstedenbeleid, ontvangen op 29 oktober 2022;

Gelet op de bijkomende informatie, ontvangen op 5 december 2022;

Brengt op 21 december 2022 het volgende advies uit:

¹ Voor de oorspronkelijke versie van de tekst, die collegiaal werd gevalideerd, *cf.* de Franse versie van de tekst, die beschikbaar is in de FR-versie van de rubriek "adviezen" van de website van de Autoriteit.

I. ONDERWERP EN CONTEXT VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Ontwikkelingssamenwerking en Grootstedenbeleid (hierna 'de aanvrager') vroeg het advies van de Autoriteit over een *voorontwerp van wet betreffende maatregelen van bestuurlijke politie inzake reisbeperkingen en het Passagier Lokalisatie Formulier en houdende wijzigingen van diverse wetsbepalingen betreffende het Informatieveiligheidscomité* (hierna 'het voorontwerp').
2. Het voorontwerp beoogt in hoofdzaak een wettelijk kader te scheppen dat de Koning machtigt om, buiten een epidemische noodtoestand², reisbeperkingen en het gebruik van het '*Passenger Locator Form*' (hierna 'PLF') op te leggen, zoals bepaald in het samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Duitstalige gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie betreffende de verwerking van gegevens met betrekking tot het digitaal EU-COVID Safe Ticket, het PLF en de verwerking van persoonsgegevens van in het buitenland wonende of verblijvende werknemers en zelfstandigen die activiteiten uitvoeren in België (hierna 'het samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021')³.
3. Bovendien beoogt het wetsontwerp een antwoord te bieden op de vragen van de Europese Commissie en op de kritiek van het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 110/2022 van 22 september 2022 met betrekking tot de rol van het Informatieveiligheidscomité (hierna 'IVC') en de juridische aard van zijn beraadslagingen.
4. De **bepalingen van het voorontwerp van wet** die een **wettelijk kader beogen dat de Koning in staat stelt** om, om redenen van volksgezondheid, **reisbeperkingen en het gebruik van het PLF op te leggen** wanneer geen epidemische noodtoestand is afgekondigd, zijn vergelijkbaar met die van een *voorontwerp van wet houdende maatregelen van bestuurlijke politie inzake reisbeperkingen en het Passagier Lokalisatie formulier*, waarover de Autoriteit reeds advies heeft uitgebracht in haar advies 233/2022 van 29 september 2022. Aangezien er geen nieuwe elementen zijn, **verwijst de Autoriteit volledig naar haar overwegingen in haar advies 233/2022** wat betreft de artikelen 1 tot en met 11 van het voorontwerp.

² Zie de wet van 14 augustus 2021 betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie.

³ De Autoriteit herinnert eraan dat zij in haar advies 124/2021 advies heeft uitgebracht over het ontwerp van samenwerkingsakkoord dat het samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021 is geworden. Zoals de Autoriteit reeds opmerkte in haar Advies 233/2022, dat betrekking heeft op een eerdere versie van het voorontwerp dat momenteel bij de Autoriteit in behandeling is, identificeerde zij in haar Advies 124/2021 verschillende problemen (en mogelijke oplossingen) met betrekking tot het rechtskader van het PLF. De wetgever gaf daaraan evenwel geen gevolg.

5. In het vervolg van dit advies zal de Autoriteit alleen ingaan op de artikelen 12 en 13 van het voorontwerp, die betrekking hebben op de rol van het IVC en de juridische aard van zijn beraadslagingen.
6. Voorafgaand aan deze toetsing herinnert de **Autoriteit aan de normatieve context** waarin het IVC opereert, alsook aan de belangrijkste **juridische kritiek met betrekking tot de toekenning van normatieve bevoegdheid aan het IVC en de belangrijkste conclusies van arrest nr. 110/2022** van het Grondwettelijk Hof.

a) Rol van het IVC en juridische reikwijdte van haar beraadslagingen : herinnering.

7. Ter herinnering: het IVC speelt een rol bij **de omkadering van de mededeling van persoonsgegevens** in de federale sector, de sector sociale zekerheid en de gezondheidssector⁴. In bepaalde omstandigheden kan een mededeling van persoonsgegevens uit of binnen deze sectoren immers pas plaatsvinden nadat het IVC met een beraadslaging machtiging heeft verleend.
8. Het IVC werd opgericht met de wet van 5 september 2018 tot oprichting van het *informatieveiligheidscomité en tot wijziging van diverse wetten betreffende de uitvoering van verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (hierna 'de wet van 5 september 2018')*.
9. De wet van 5 december 2018 beoogde een zekere onafhankelijkheid van het IVC ten opzichte van de politieke macht te erkennen. De leden worden door de Kamer benoemd voor een periode van zes jaar en kunnen door de Kamer van hun functie worden ontheven⁵, maar de wet bepaalt dat zij van niemand instructies aannemen en niet van hun functie kunnen worden ontheven op grond van de meningen die zij verkondigen of de handelingen die zij bij de uitoefening van hun functie verrichten⁶. Uit de voorbereidende werkzaamheden blijkt duidelijk dat de wetgever het Informatiebeveiligingscomité wilde onttrekken aan elke hiërarchische controle⁷.

⁴ Het gaat om een soortgelijke autoriteit als de vroegere sectorale comités, die werden opgericht binnen de vroegere Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de rechtsvoorganger van de Autoriteit. Ter herinnering: deze sectorale comités werden afgeschaft bij de wet van 3 december 2017.

⁵ Artikel 4 van de wet van 5 september 2018.

⁶ Artikel 5 van de wet van 5 september 2018.

⁷ Parl. St., Kamer, 2017-2018, DOC 54 3185/001, blz. 10.

10. Voorts blijkt uit de voorbereidende werkzaamheden van de wet van 5 september 2018 dat de wetgever de bedoeling had om het IVC noch als een verwerkingsverantwoordelijke⁸ noch als een toezichthoudende autoriteit in de zin van de AVG te beschouwen⁹. De wetgever wilde evenmin dat het IVC de functionarissen voor gegevensbescherming van de verschillende bij de oprichting betrokken instellingen zou vervangen¹⁰.
11. Het IVC bevat twee kamers: een kamer sociale zekerheid en gezondheid en de kamer federale overheid. Ze kunnen ook in verenigde kamers vergaderen.
12. **De opdracht van de kamer federale overheid van het IVC bestaat er met name in¹¹** om beraadslagingen uit te brengen voorafgaand aan de mededeling van persoonsgegevens door overheidsdiensten en openbare instellingen van de federale overheid aan andere derden dan de socialezekerheidsinstellingen die deel uitmaken van het primaire netwerk, voor zover de verantwoordelijken voor de verwerking van de gegevens van de verstrekkeende en de ontvangende instantie, overeenkomstig artikel 20 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens (hierna "WVG"), niet tot een akkoord komen over de mededeling of minstens één van die verwerkingsverantwoordelijken om een beraadslaging verzoekt en de andere verwerkingsverantwoordelijken daarvan in kennis heeft gesteld¹².

⁸ De Raad van State stelde in zijn advies 63.202/2 over het voorontwerp van wet dat de wet van 5 september 2018 is geworden dat het IVC als verwerkingsverantwoordelijke zou kunnen worden beschouwd «*Aangezien bepaalde "beraadslagingen" die door het comité genomen moeten worden, ertoe strekken te bepalen voor welke doeleinden en met welke middelen overheidsdiensten gegevens mogen verwerken*». De wetgever heeft echter zijn voornemen bevestigd om het IVC niet als verwerkingsverantwoordelijke in te stellen. De Autoriteit herinnert er echter aan dat het begrip verwerkingsverantwoordelijke een functioneel concept is dat erop gericht is verantwoordelijkheden toe te wijzen overeenkomstig de feitelijke rollen van de partijen (EDPS, Richtsnoeren 07/2020 over de begrippen verwerkingsverantwoordelijke en verwerker in de AVG, 2 september 2020 (versie 1.0), blz. 10). Om het risico dat het IVC als verwerkingsverantwoordelijke wordt aangemerkt (bijvoorbeeld door de Geschillenkamer van de Autoriteit of door de rechter) te vermijden of althans te beperken, moet er derhalve voor worden gezorgd dat het wetgevingskader dat de rol van het IVC bepaalt, waarborgt dat het niet het doel of de essentiële middelen bepaalt van de gegevensmededeling die hem ter beraadslaging wordt voorgelegd, en dat de aan hem gedelegeerde beslissingsbevoegdheid beperkt blijft tot hetgeen volgens de regels van het grondwettelijk recht is toegestaan.

⁹ Parl. Stuk, Kamer, gewone zitting 2017-2018, nr. 3185/001, blz. 8-10.

¹⁰ Parl. Stuk, Kamer, gewone zitting 2017-2018, nr. 3185/001, blz. 8-10.

¹¹ De federale kamer heeft ook de volgende opdrachten:

- Instaan voor de bijwerking en de publicatie op de website van de Federale Overheidsdienst Beleid en Ondersteuning, van een lijst van de uitgegeven beraadslagingen en de jaarlijkse publicatie van een beknopt verslag over de vervulling van haar opdrachten tijdens het afgelopen jaar,
- De door de overheidsdiensten en -organen van de federale overheid aangestelde functionarissen voor gegevensbescherming inhoudelijk ondersteunen, onder meer door hen een passende voortgezette opleiding te geven en aanbevelingen te formuleren, met name op technisch vlak (zie artikel 35/1 van de wet van 15 augustus 2002 betreffende de oprichting en de organisatie van een federale dienstenintegrator (hierna "de wet van 15 augustus 2012").

¹² Zie artikel 35/1 van de wet van 15 augustus 2002.

13. De **Kamer Sociale Zekerheid en gezondheid** van het IVC¹³ is met name belast met beraadslagingen
- (1) voor elke mededeling van persoonlijke sociale gegevens als bedoeld in artikel 15 van de wet van 15 januari 1990 betreffende de oprichting en de organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (hierna "de wet van 15 januari 1990"), alsmede
 - (2) voor elke mededeling van persoonsgegevens betreffende de gezondheid, voor zover deze beraadslaging verplicht wordt gesteld door artikel 42 van de wet van 13 december 2006 houdende diverse bepalingen betreffende de gezondheid of door een andere bepaling vastgesteld bij of krachtens de wet (hierna "de wet van 13 december 2006")¹⁴.
14. De **verenigde kamers** van het IVC moeten in bepaalde omstandigheden, zoals bijvoorbeeld wanneer een federale overheidsinstelling gegevens meedeelt aan een socialezekerheidsinstelling die niet tot het primaire netwerk behoort, beraadslagingen uitbrengen voordat gegevens worden meegedeeld¹⁵.
15. De wetgever heeft de draagwijdte van de voorafgaande controle die het IVC uitoefent door middel van de beraadslagingen die het moet nemen om bepaalde gegevensmededelingen binnen de overheidssector toe te staan, niet uitdrukkelijk en volledig bepaald.
16. Artikel 15 van de wet van 15 januari 1990 bepaalt «*Vooraleer haar beraadslaging te verlenen, gaat de kamer sociale zekerheid en gezondheid van het informatieveiligheidscomité na of de mededeling in overeenstemming met deze wet en haar uitvoeringsmaatregelen geschiedt*». In de voorbereidende werkzaamheden van de wet van 5 december 2018 wordt gepreciseerd dat de kamer sociale zekerheid en gezondheid van het IVC «*Daarbij (...) preventief (nagaat) of aan de in de GDPR vastgelegde voorwaarden van doelbinding, evenredigheid en veiligheid is voldaan, en worden de door de GDPR vereiste gepaste maatregelen genomen voor het gebruik van een nationaal identificatienummer in de betrokken sectoren*»¹⁶. Bovendien blijkt uit de praktijk van de kamer sociale zekerheid van het IVC dat

¹³ De "kamer sociale zekerheid en gezondheid" heeft ook als opdracht (artikel 46 van de wet van 15 januari 1990):

- Formuleren van de goede praktijken die het nuttig acht voor de uitvoering en de naleving van deze wet en haar uitvoeringsmaatregelen en van de door of krachtens de wet vastgestelde bepalingen tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens die de gezondheid betreffen;
- Vaststellen van de regels voor de mededeling van anonieme gegevens met toepassing van artikel 5, § 1 van de wet van 15 januari 1990 en het verlenen van beraadslagingen dienaangaande indien de aanvrager van de hogervermelde regels wil afwijken;
- Vaststellen van de regels voor de bevraging van proefpersonen met toepassing van artikel 5, § 2 van de wet van 15 januari 1990, en het verlenen van beraadslagingen dienaangaande indien de aanvrager van de hogervermelde regels wil afwijken;
- Vrijstellen van de instellingen van sociale zekerheid om zich tot de Kruispuntbank te richten in de door de Koning vastgestelde gevallen (overeenkomstig artikel 12, tweede lid van de wet van 15 januari 1990);
- Inhoudelijk ondersteunen van de functionarissen voor gegevensbescherming, onder andere door het aanbieden van een passende voortdurende vorming en het formuleren van aanbevelingen, onder meer op het technische vlak;
- Jaarlijks publiceren, op de website van de Kruispuntbank en op de website van het eHealth-platform, van een beknopt verslag over de vervulling van haar opdrachten tijdens het afgelopen jaar met bijzondere aandacht voor de dossiers waarover niet tijdig beslist kon worden.

¹⁴ Zie artikel 46 van de wet van 15 januari 1990.

¹⁵ Artikel 35/1, § 1, van de wet van 15 augustus 2012.

¹⁶ Parl. St. Kamer, gewone zitting, 2017-2018, 54-3185/001, blz. 6.

zij niet alleen onderzoekt of de gegevensmededeling in overeenstemming is met de wet van 15 januari 1990 en haar uitvoeringsbesluiten, maar ook of de gegevensmededeling voldoet aan de fundamentele beginselen van gegevensbescherming (doelbinding, minimale gegevensverwerking, opslagbeperking, integriteit en veiligheid). De wet van 15 augustus 2012 specificceert niet uitdrukkelijk het doel van de voorafgaande controle door de federale kamer van het IVC. De voorbereidende werkzaamheden verduidelijken evenwel dat de federale kamer van ht IVC «(...) enkel (nakijkt) of aan de in de GDPR vastgelegde voorwaarden van doelbinding, evenredigheid en veiligheid is voldaan om de instellingen toe te laten aan hun wettelijke opdrachten te kunnen voldoen»¹⁷. Uit de praktijk van het IVC blijkt voorts dat zij wel degelijk onderzoekt of de mededelingen van gegevens voldoen aan de fundamentele beginselen van gegevensbescherming (doelbinding, minimale gegevensverwerking, opslagbeperking, integriteit en veiligheid).

17. Bij zijn beraadslagingen **kan het IVC zijn machtiging om gegevens te verstrekken afhankelijk stellen van de naleving van bepaalde voorwaarden** om ervoor te zorgen dat de verstrekking in overeenstemming is met de AVG. Het is in dit opzicht dat de wetgever bepaalde dat «*De beraadslagingen van het informatieveiligheidscomité (...) een algemene bindende draagwijdte (hebben) tussen partijen en jegens derden*»¹⁸. Zoals in de voorbereidende werkzaamheden werd benadrukt was het de bedoeling om aan «*alle actoren rechtszekerheid (aan te bieden) omtrent het feit dat een gegevensdeling juridisch toegelaten is indien ze de voorwaarden vervat in de beraadslaging correct naleven*»¹⁹. De wetgever heeft derhalve **de bevoegdheid om besluiten te nemen over de modaliteiten** van de verstrekking van bepaalde gegevens **gedelegeerd aan het IVC, zonder evenwel de reikwijdte van deze delegatie af te bakenen**. De wet bepaalt immers niet welke verwerkingsmodaliteiten door een beraadslaging van het IVC kunnen worden vastgesteld.
18. Bovendien heeft de wetgever (of de regering) het IVC soms opgedragen een aantal essentiële elementen van een mededeling²⁰ te definiëren, zoals de ontvangers van de mededeling, zelfs wanneer de mededeling een aanzienlijke inbreuk op de rechten en vrijheden van de betrokken personen inhoudt.

¹⁷ Parl. St. Kamer, gewone zitting, 2017-2018, 54-3185/001, blz. 9.

¹⁸ Zie artikel 46, §2 van de wet van 15 januari 1990 en artikel 35/1, § 4 van de wet van 12 augustus 2012. (wij onderstrepen)

¹⁹ Parl. Stuk, Kamer, gewone zitting 2017-2018, 3185/001, blz. 6 (de Autoriteit onderlijnt).

²⁰ Zie bijvoorbeeld artikel 11 § 1 van het samenwerkingsakkoord van 25 augustus 2020 tussen de Federale staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, betreffende de gezamenlijke gegevensverwerking door Sciensano en de door de bevoegde gefedereerde entiteiten of door de bevoegde agentschappen aangeduide contactcentra, gezondheidsinspecties en mobiele teams in het kader van een contactonderzoek bij personen die (vermoedelijk) met het coronavirus COVID19 besmet zijn op basis van een gegevensbank bij Sciensano (hierna het samenwerkingsakkoord van 25 augustus 2020) samen gelezen met artikel 10 § 3 van datzelfde samenwerkingsakkoord.

b) Juridische problemen rond de rol van het IVC bij het toezicht op de verwerking van persoonsgegevens : stand van zaken

19. De toekenning van regelgevende bevoegdheid aan het IVC werd bekritiseerd door de afdeling Wetgeving van de Raad van State²¹, de Autoriteit²² en, meer recentelijk, door het Grondwettelijk Hof²³.
20. **Het ontbreken van hiërarchische controle en gezag** van de uitvoerende macht over de beslissingen (beraadslagingen) van het IVC en **dus het ontbreken van enige politieke verantwoordelijkheid** voor deze beslissingen door de uitvoerende macht, maakt de toekenning van regelgevende bevoegdheid aan dit orgaan **moelijk verenigbaar met de algemene beginselen van het Belgische publiekrecht** (artikelen 33, 37, 105 en 108 van de Grondwet). Zoals de Raad van State herhaaldelijk heeft opgemerkt²⁴, ondermijnt de toekenning van een regelgevende bevoegdheid aan een dergelijk orgaan het beginsel van de eenheid van regelgevende macht²⁵, en ontsnapt de uitvoering van een dergelijke bevoegdheid aan elke rechtstreekse parlementaire controle²⁶.
21. De Raad van State en het Grondwettelijk Hof staan echter **afwijkingen van dit beginsel** toe - en de oprichting van onafhankelijke administratieve autoriteiten met regelgevende bevoegdheden - wanneer dit noodzakelijk is om te voldoen aan een **door het Europees recht opgelegde eis**²⁷. Om zich op deze uitzondering te kunnen beroepen, moet er een rechtsnorm zijn die de oprichting van een onafhankelijke autoriteit vereist (en niet "eenvoudigweg" toestaat)²⁸. In **dit geval is het in het Europees recht echter niet verplicht het IVC op te richten**, laat staan haar regelgevende bevoegdheden te verlenen. Deze uitzondering kan dus niet worden ingeroepen om de oprichting van het IVC en de toekenning van regelgevende bevoegdheden aan deze onafhankelijke instantie te rechtvaardigen²⁹.

²¹ Zie met name het advies nr 63/202 van 26 april 2018 inzake een voorontwerp van wet *tot oprichting van het informatieveiligheidscomité en tot wijziging van diverse wetten betreffende de uitvoering van Verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG*.

²² Zie met name advies 36/2020 van 29 april 2020; advies 42/2020 van 25 mei 2020; advies 64/2020 van 20 juli 2020; advies 24/2021 van 2 maart 2021; advies 66/2021 van 6 mei 2021.

²³ Grondwettelijk Hof; Arrest 110/2022 van 22 september 2022.

²⁴ Zie bijvoorbeeld advies 70.963/2 van 28 februari 2022.

²⁵ Het beginsel van de eenheid van regelgevende macht is vastgelegd in de artikelen 33, 37 en 108 van de Grondwet en - voor de gefedereerde entiteiten - in de artikelen 9 en 20 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980.

²⁶ Ter herinnering: de parlementaire controle op de uitvoerende macht wordt traditioneel uitgeoefend via de regering en wordt bekrachtigd door het beginsel van de politieke verantwoordelijkheid van de regering. Geen enkele minister draagt echter politieke verantwoordelijkheid voor de beslissingen van het IVC, noch is het IVC rechtstreeks politieke verantwoording verschuldigd aan het Parlement.

²⁷ Voor de RvS, zie de volgende adviezen; Advies RvS 63.202/2 van 26 april 2018, *Parl. Stuk*, Kamer, zitting 2017-2018, nr. 3185/001, blz. 129; Advies van de RvS . 50.003/4 van 26 september 2011, blz. 14. Voor het Grondwettelijk Hof, zie met name, GW Arrest 130/2010 van 18 november 2010,

²⁸ Dat zijn doorgaans autoriteiten die belast zijn met de regulering van een "markt", zoals CREG, FSMA, IBPT of de GBA.

²⁹ In dit verband verwijst de Autoriteit naar het arrest 110/2022 van het Grondwettelijk Hof waarin deze het volgende stelde «B.39. Zoals de afdeling wetgeving van de Raad van State heeft opgemerkt in haar advies nr. 63.202/2 van 26 april 2018 over het voorontwerp van wet dat de wet van 5 september 2018 is geworden, « wordt bij de AVG [...] een verplichting inzake onafhankelijkheid opgelegd aan de toezichhoudende autoriteit en niet aan de overheidsinstanties die persoonsgegevens verwerken of dergelijke verwerkingen toestaan zonder dat ze het statuut van een dergelijke toezichhoudende autoriteit krijgen,

22. Afgezien van de gevallen waarin een Europeesrechtelijke vereiste een afwijking kan rechtvaardigen van het beginsel dat regelgevende bevoegdheid alleen aan politiek verantwoordelijke organen mag worden verleend, aanvaarden de Raad van State en het Grondwettelijk Hof ook dat een delegatie van regelgevende bevoegdheid aan een onafhankelijk overheidsorgaan toelaatbaar is indien **de delegatie een beperkte draagwijdte heeft** (met dien verstande dat de wet de omvang van de delegatie moet specificeren), **slechts een zeer beperkte discretionaire bevoegdheid inhoudt**, van **beperkte duur is**; en van **zodanige technische aard** dat het orgaan in staat kan worden geacht de regelgeving met betere kennis van zaken vast te stellen en de gedelegeerde bevoegdheid uit te oefenen³⁰. Met andere woorden, een delegatie aan een onafhankelijke instantie, zoals het IVC, is alleen toegestaan voor zover de delegatie zeer beperkt is en een "niet-politiek" karakter heeft vanwege de secundaire of hoofdzakelijk technische reikwijdte³¹. **In elk geval mag de delegatie nooit betrekking hebben op essentiële elementen** van aangelegenheden die bij de Grondwet aan de wet zijn voorbehouden³². In dit verband herinnert de Autoriteit eraan dat artikel 22 van de Grondwet een legaliteitsbeginsel voor inbreuken op het recht op privacy vastlegt; dit impliceert dat - zoals het Grondwettelijk Hof in zijn arrest 110/2022 in herinnering bracht - *«de essentiële elementen van de verwerking van persoonsgegevens in een wet in formele zin moeten worden vastgelegd»*³³. Bovendien moet het orgaan³⁴ waaraan de delegatie wordt toevertrouwd, onderworpen zijn aan **rechterlijke controle** en **parlementaire controle**³⁵.
23. In zijn arrest 110/2022 oordeelde het Grondwettelijk Hof dat de **delegatie aan het IVC** van de bevoegdheid om beslissingen te nemen over de verwerking van persoonsgegevens **niet in overeenstemming was met de Grondwet** omdat de wet, **het statuut van het IVC niet specificeerde; haar discretionaire bevoegdheid - op grond waarvan de wetgever de bevoegdheid om essentiële elementen van een mededeling vast te stellen aan het IVC kan delegeren - niet heeft afgebakend en de betrokkenen niet de garantie biedt dat de beraadslagingen van het IVC aan parlementaire controle zijn onderworpen..**

en die net onder het toezicht van de toezichthoudende autoriteit moeten worden geplaatst » (Parl. St., Kamer, 2017-2018, DOC 54-3185/001, p. 129). De bepalingen, maatregelen en voorwaarden die de lidstaten krachtens artikel 6, lid 2, artikel 9, lid 2, punt i), en artikel 9, lid 4, van de AVG kunnen aannemen, doen niets af aan die vaststelling ».

³⁰ Voor de Raad van State, zie de volgende adviezen: Advies RvS 63.202/2 van 26 april 2018, *Parl. Stuk*, Kamer, zitting 2017-2018, nr. 3185/001, blz. 140; Advies RvS nr. 67/425, 67.426/3 en 67.427/3 van 26 mei 2020, blz. 11-12. Voor het Grondwettelijk Hof, zie met name, GW Arrest 158/2013 van 21 november 2013, GWH, arrest 86/2015 van 11 juni 2015; GWH, arrest 89/2016 van 9 juni 2016. Merk op dat de Raad van State bovendien vereist dat een politiek verantwoordelijke instantie de door de niet politiek verantwoordelijke instantie vastgestelde regelgeving bekrachtigt (zie bijvoorbeeld EG, advies nr. 58.106/2 van 30 september 2015). Het Grondwettelijk Hof eist dit echter niet.

³¹ Zie met name RvS, advies 67.719 van 15 juli 2020; RvS, 18 februari 2021, advies nr. 68.836

³² Zie bijvoorbeeld RvS, advies 58.106/2 van 30 september 2015.

³³ Overw. B.11.2.

³⁴ Merk op dat de afdeling wetgeving bovendien de bekrachtiging door een politiek verantwoordelijke autoriteit van door een onafhankelijk overheidsorgaan vastgestelde normen vereist (zie bijvoorbeeld advies RvS, nr. 63.202/2 van 26 april 2018, in *Parl. Stuk*, Kamer, zitting 2017-2018, nr. 3185/001, blz. 142). Het Grondwettelijk Hof stelt een dergelijke eis echter niet.

³⁵ Zie bijvoorbeeld, GW, arrest nr. 110/2022 van 29 september 2022.

II. ONDERZOEK VAN DE ADVIESAANVRAAG

24. De **artikelen 12 en 13 van het wetsontwerp**, die respectievelijk artikel 46 van de wet van 15 januari 1990 en artikel 35/1 van de wet van 15 augustus 2012 wijzigen, **beogen tegemoet te komen aan de kritiek** op de toekenning van regelgevende bevoegdheid aan het IVC en **de juridische draagwijdte van de beraadslagingen van het IVC te verduidelijken**.
25. Om ervoor te zorgen dat het normatieve kader van de mededelingen³⁶ van persoonsgegevens waarover het CSI zich moet uitspreken, in overeenstemming is met artikel 22 van de Grondwet, is het van belang **dat de wet op voldoende nauwkeurige wijze - en met inachtneming van de vereisten van het legaliteitsbeginsel - de bevoegdheid die zij aan het IVC verleent om in het kader van deze mededelingen van gegevens op te treden, afbakt**.
26. Het wetsontwerp bepaalt: «*De beraadslagingen van het Informatieveiligheidscomité zijn bestuurlijke maatregelen, die kunnen worden aangevochten bij de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op basis van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State*»³⁷ (artikel 46 § 2, nieuw eerste lid van de wet van 15 januari 1990 en artikel 35/5, § 4, nieuw eerste lid van de wet van 15 augustus 2002). Het voegt daarnaast nog aan toe «*De beraadslagingen mogen niet in strijd zijn met hogere rechtsnormen en de partijen die deelnemen aan de mededeling van de persoonsgegevens zijn gehouden tot het naleven van de maatregelen vervat in de beraadslaging*» (artikel 46 § 2, nieuw tweede lid van de wet van 15 januari 1990 en artikel 35/5, § 4, nieuw tweede lid van de wet van 15 augustus 2002).
27. Deze nieuwe bepalingen wijzigen de huidige bepalingen niet wezenlijk.
28. Artikel 46, § 2, nieuw eerste lid, van de wet van 15 januari 1990 en artikel 35/5, § 4, nieuw eerste lid, van de wet van 15 augustus 2002 bepalen immers dat de beraadslagingen van het IVC «*bestuurlijke maatregelen (handelingen en regelgevingen)*»³⁸ vormen in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten van de Raad van State en dat zij bijgevolg het voorwerp kunnen uitmaken van een beroep tot nietigverklaring voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het was echter reeds bekend dat tegen deze beraadslagingen een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van

³⁶ De Autoriteit herinnert eraan dat een verstrekking van gegevens een gegevensverwerking is in de zin van artikel 4.2 van de AVG. In dit verband merkt de Autoriteit op dat, anders dan de vertegenwoordiger van de minister in de verstrekte aanvullende informatie beweert, een gegevensmededeling niet alleen een aspect van gegevensverwerking is, maar een gegevensverwerking als zodanig.

³⁷ Deze ontwerpbeplating wil de bepaling vervangen die het volgende stelt *dat «De beraadslagingen van het informatieveiligheidscomité hebben een algemene bindende draagwijdte tussen partijen en jegens derden en mogen niet in strijd zijn met hogere rechtsnormen»*.

³⁸ Onverminderd de opmerkingen van de Raad van State vraagt de Autoriteit zich af of het niet beter zou zijn de term " *bestuurlijke handelingen* " te gebruiken, de term die in het bestuursrecht gewoonlijk wordt gebruikt om handelingen aan te duiden die door een bestuursorgaan worden verricht met het oog op het bereiken van rechtsgevolgen, d.w.z. het scheppen, wijzigen, overdragen of tenietdoen van rechtssituaties.

State kon worden ingesteld³⁹. Artikel 46, § 2, nieuw lid 2, van de wet van 15 januari 1990 en artikel 35/5, § 4, nieuw lid 2, van de wet van 15 augustus 2002, door te preciseren dat «de beraadslagingen (...) niet in strijd (mogen) zijn met hogere rechtsnormen», nemen bovendien over wat reeds in de thans geldende bepalingen staat. Bovendien zijn de nieuwe bepalingen bedoeld ter vervanging van de verduidelijking dat de beraadslagingen «*een algemene bindende (hebben) draagwijdte tussen partijen en jegens derden*» door «*de partijen die deelnemen aan de mededeling van de persoonsgegevens zijn gehouden tot het naleven van de maatregelen vervat in de beraadslaging*». Met andere woorden, de nieuwe bepalingen bevestigen het juridisch bindende karakter van de beraadslagingen voor de partijen bij de mededeling. Er wordt echter niet meer gesproken over de algemene draagwijdte van de beraadslagingen en de gevolgen ervan ten aanzien van derden. De Autoriteit merkt echter op dat door de vaststelling van de modaliteiten van een mededeling van persoonsgegevens die de partijen bij die mededeling (de mededelende en de ontvangende autoriteit) binden, een beraadslaging van het IVC rechtsgevolgen heeft die bindend zijn voor derden, waaronder de betrokkenen wier persoonsgegevens worden meegedeeld.

29. Voorts merkt de Autoriteit op dat - in tegenstelling tot wat grondwettelijk vereist is⁴⁰ - noch het huidige rechtskader noch de ontwerpbepalingen de reikwijdte van de aan het IVC gedelegeerde beslissingsbevoegdheid om machtiging te verlenen voor bepaalde gegevensmededelingen afbakenen. Uit de voorbereidende werkzaamheden bij de wet van 5 september 2018 en uit de praktijk van het IVC blijkt dat de aan het IVC verleende bevoegdheid vooral tot doel heeft het IVC in staat te stellen **een voorafgaande controle op de rechtmatigheid van de verstrekking van gegevens te verrichten**. Het gaat er met andere woorden om, preventief na te gaan of het geldende rechtskader de mededeling van de gegevens waarop de beraadslaging betrekking heeft, toestaat⁴¹.
30. Hoewel de voorbereidende werkzaamheden voor de wet van 5 september 2018 aangeven dat het IVC «*(...) zich ook niet (stelt) in de plaats van de respectieve DPO's in de verschillende departementen*», merkt de Autoriteit op dat de taak van voorafgaande controle van de rechtmatigheid van de gegevensmededeling vergelijkbaar is met een van de taken die de AVG opdraagt aan de functionaris

³⁹ Enerzijds wordt in de voorbereidende werkzaamheden bij de wet van 5 september 2015 gesteld «*[...] naast de bestaande beroepsprocedures tegen de beraadslagingen bij de Raad van State en de krachtens de GDPR toegewezen taken en bevoegdheden die de gegevensbeschermingsautoriteit onafhankelijk kan uitoefenen, n.a.v. hogervermelde adviezen van de CBPL en de Raad van State expliciet voorzien in een controle door de gegevensbeschermingsautoriteit*» (Parl. St., Kamer, 2017-2018, DOC 54 3185/001 p. 10 (de Autoriteit onderlijnt). In zijn arrest 110/2022 herhaalt het Grondwettelijk Hof het volgende «*In de parlementaire voorbereiding van de wet van 5 september 2018 wordt ten slotte vermeld dat tegen de beraadslagingen van het Informatieveiligheidscomité beroep kan worden ingesteld bij de Raad van State*» Overw. B.38.1) en daarom oordeelde het Hof dat «*aan de betrokken personen geen juridictioneel beroep tegen de beraadslagingen van het Informatieveiligheidscomité wordt ontzegd*» (overw. B.38.2). De afgevaardigde van de Minister bevestigde na een verzoek om bijkomende informatie het volgende «*Er wordt bevestigd dat de beraadslagingen van het IVC door de betrokkenen kunnen worden aangevochten bij de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op basis van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State*».

⁴⁰ Artikelen 22, 33, 105 en 108 van de Grondwet.

⁴¹ In dit verband herinnert de Autoriteit eraan dat volgens de bedoeling van de wetgever, zoals verwoord in de voorbereidende werkzaamheden van de wet van 5 september 2018 «*Een beraadslaging van het informatieveiligheidscomité weliswaar een noodzakelijke voorwaarde (is) voor de mededeling van persoonsgegevens in de voormelde gevallen maar behelst als dusdanig geen verplichting voor de verwerkingsverantwoordelijke om daadwerkelijk tot de mededeling van persoonsgegevens over te gaan. Laatstgenoemde behoudt dienaangaande de volledige vrijheid om zelf een opportuiniteitsoordeel te vellen*» .

voor gegevensbescherming (hierna "DPO"), namelijk «*toezien op naleving van deze verordening, van andere Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke gegevensbeschermingsbepalingen en van het beleid van de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker met betrekking tot de bescherming van persoonsgegevens, met inbegrip van de toewijzing van verantwoordelijkheden, bewustmaking en opleiding van het bij de verwerking betrokken personeel en de betreffende audits*». Voor zover de auteurs van het wetsontwerp voornemens zijn de toekenning van beslissingsbevoegdheden aan het IVC te bevestigen (zie hieronder)⁴², kan het IVC echter niet worden beschouwd als een DPO in de zin van de AVG, aangezien, zoals de Privacycommissie reeds heeft opgemerkt in haar Aanbeveling 04/2017, de rol van de DPO bestaat in «*het advies verstrekken en begeleiden van de verwerkingsverantwoordelijke bij de uitvoering van de AVG, alsook de controle*» en heeft hij geen operationele noch beslissingsbevoegdheid bij de uitvoering van gegevensverwerkingen. De Richtlijnen van de Groep 29 voor functionarissen voor gegevensbescherming⁴³ leggen uit dat de functionaris voor gegevensbescherming niet kan deelnemen aan het bepalen van de doelstellingen en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens.

31. Het IVC blijkt echter **de bevoegdheid te hebben om voorwaarden te stellen** aan de mededeling van gegevens waarover het beraadslaagt. De wet omschrijft echter niet de omvang van de discretionaire bevoegdheid van het IVC op het gebied van de controle op de gegevensmededeling. Het is juist dat zowel in de memorie van toelichting als in het commentaar bij de artikelen 12 en 13 van het wetsontwerp staat dat in de beraadslagingen van het IVC «*de toepassingsmodaliteiten van de elders omschreven normen in die bepaalde situatie worden gepreciseerd*» en «*een beperkte en technische draagwijdte hebben*»⁴⁴. Zoals het Grondwettelijk Hof in zijn arrest 110/2022 in herinnering bracht, is het evenwel noodzakelijk om in **de wet** - en niet alleen in de voorbereidende werkzaamheden - op voldoende nauwkeurige wijze **de omvang van de aan het IVC verleende bevoegdheid** te preciseren, met dien verstande dat deze bevoegdheid slechts betrekking kan hebben op "*de uitvoering van maatregelen waarvan de essentiële elementen vooraf door de wetgever zijn bepaald*»⁴⁵. Zoals het Grondwettelijk Hof in zijn arrest van 22 september 2022 heeft geoordeeld, zijn de **essentiële elementen van de gegevensmededeling**⁴⁶, - namelijk het met de mededeling van

⁴² De Autoriteit merkt op dat indien de auteurs van de ontwerpwet zouden besluiten alle beslissingsbevoegdheden aan het IVC te ontnemen en haar om te vormen tot een (niet-bindende) aanbevelingsbevoegdheid, het IVC een rol van "super-DPO" zou kunnen krijgen met betrekking tot de mededeling van gegevens in de socialezekerheidssector en in de federale sector.

⁴³ Werkgroep Artikel 29, Richtlijnen voor functionarissen voor gegevensbescherming (DPO), aangenomen om 13 december 2016 (herziene versie aangenomen op 5 april 2017), WP 243, rev.01, blz. 19-20.

⁴⁴ Op de vraag naar de reikwijdte van de voorwaarden die het IVC bij haar beraadslagingen kan opleggen, bevestigde de afgevaardigde van de minister het volgende «*Het betreft steeds maatregelen die een beperkte en technische draagwijdte hebben*».

⁴⁵ Overw. B.37.1.

⁴⁶ Uit het commentaar bij de artikelen 12 e 13 van het voorontwerp van wet blijkt het volgende «*Het IVC kan dus de doeleinden van de oorspronkelijke verwerking door de verstreckende instantie niet uitbreiden, noch een rechtsgrond bieden voor andere verwerkingsdoeleinden door de verkrijgende instantie dan degene die door of krachtens de Algemene Verordening Gegevensbescherming of een wet, decreet of ordonnantie zijn voorzien*» (de Autoriteit onderlijnt). Anders dan deze zin aangeeft, definieert de AVG niet de concrete doeleinden van de gegevensverwerking. Evenmin worden "brede doeleinden" of "algemene doeleinden" gedefinieerd, die dan in het *nationale recht* zouden moeten worden *gespecificeerd*. De AVG vereist daarentegen dat de gegevensverwerking plaatsvindt voor welbepaalde, legitieme en uitdrukkelijk omschreven doeleinden (artikel 5.1.b) van de AVG). Voorts somt artikel 6 van de AVG de verschillende rechtmatigheids-/legitimitetsgronden op (die niet mogen worden verward met de doeleinden van een verwerking) die aan een verwerking van persoonsgegevens ten grondslag kunnen liggen.

gegevens nagestreefde doel maar ook de categorieën van de meegedeelde gegevens, de categorieën van betrokkenen, de categorieën van ontvangers⁴⁷ – moeten **worden vastgelegd in een wettelijke norm**⁴⁸ en niet in een beraadslaging van het IVC. Wat de vaststelling van de modaliteiten van een mededeling van persoonsgegevens betreft, **kan het IVC dus alleen bevoegd zijn om zuiver technische elementen vast te stellen** die de uitoefening van een zeer beperkte discretionaire bevoegdheid inhouden, zoals de veiligheidsmaatregelen die door de partijen bij de mededeling moeten worden genomen.

32. Gelet op het voorgaande is het derhalve aangewezen om in het voorontwerp van wet, in de wet van 15 januari 1990 en in de wet van 12 augustus 2002, de **reikwijdte van de aan het IVC verleende bevoegdheid** met betrekking tot de mededeling van gegevens als volgt te preciseren: Door zijn beraadslaging **ziet het IVC erop toe dat de mededeling** van gegevens die het voorwerp van deze beraadslaging vormt, **rechtmatig is** ten aanzien van het geldende normatieve kader, aangezien dit normatieve kader alle essentiële modaliteiten van deze mededeling moet bepalen. Het IVC kan evenwel, indien dit nodig is om de gegevensbescherming door ontwerp en als standaard⁴⁹, **te waarborgen, de technische modaliteiten van deze mededeling vaststellen**, met dien verstande dat de vaststelling van deze technische modaliteiten slechts de uitoefening van een beperkte discretionaire bevoegdheid inhoudt. In voorkomend geval zou het IVC ook kunnen worden gemachtigd aanbevelingen te doen aan de wetgever of de regering om eventuele normatieve leemten in het kader van de beoogde verwerking op te vullen.
33. Ten slotte merkt de Autoriteit op dat het Grondwettelijk Hof heeft geoordeeld dat het bestaande wetgevingskader de betrokkenen de garantie ontnemt dat de beraadslagingen van het IVC aan parlementaire controle worden onderworpen. Het voorontwerp beoogt aan deze kritiek tegemoet te komen door het IVC een nieuwe verplichting op te leggen om in verschillende gevallen verslag uit te brengen aan de Kamer van volksvertegenwoordigers, onder meer na het uitbrengen van een beraadslaging (of de uitvaardiging van goede praktijken of regels krachtens artikel 46 van de wet van 15 januari 1990 of artikel 35/1 van de wet van 12 augustus 2012). Onverminderd de opmerkingen die de Raad van State in dit verband kan maken, is de Autoriteit van mening dat, indien de reikwijdte van de aan het IVC verleende bevoegdheid overeenkomstig de overweging 32 zou worden gespecificeerd en het IVC derhalve slechts zeer beperkte discretionaire bevoegdheden zou krijgen, de nieuwe

In tegenstelling tot wat het commentaar op de artikelen suggereert en wat door de afgevaardigde van de minister in een uitwisseling met de Autoriteit naar voren is gebracht, **kan het doel van de gegevensverwerking dus nooit rechtstreeks door de AVG worden voorzien/gedefinieerd**. Het commentaar bij de artikelen moet op dit punt worden gecorrigeerd.

⁴⁷ In dit verband merkt de Autoriteit op dat de memorie van toelichting bij het voorontwerp en de aanvullende informatie van de afgevaardigde van de minister erop kunnen wijzen dat alleen het doel een essentieel element van de gegevensverwerking is dat niet door het IVC kan worden bepaald. De Autoriteit herinnert eraan dat het doel een essentieel element is van elke gegevensverwerking (met inbegrip van elke gegevensmededeling), maar dat andere wijzen van mededeling - en in elk geval de categorieën van gegevens, de categorieën van betrokkenen en de categorieën van ontvangers - eveneens essentiële elementen van de verwerking zijn, die door de wetgever en niet door het IVC moeten worden vastgesteld.

⁴⁸ De Autoriteit wijst er ook op dat deze wettelijke bepaling vóór de aanneming ervan voor advies aan de Autoriteit moet worden voorgelegd (artikel 36.4 van de AVG in combinatie met artikel 23 van de WOG).

⁴⁹ Artikel 25 van de AVG.

rapporteringsverplichting waarin het voorontwerp voorziet, voldoende zou kunnen worden geacht om de noodzakelijke parlementaire controle op de beraadslagingen (en andere besluiten) van het IVC te waarborgen. Anderzijds, indien het voorontwerp de aan het IVC toegekende bevoegdheid niet nauwkeuriger zou afbakenen en het IVC derhalve over een ruimere discretionaire bevoegdheid zou blijven beschikken, betwijfelt de Autoriteit of de nieuwe rapporteringsverplichting zou volstaan om een adequate parlementaire controle op de beraadslagingen (en andere beslissingen) van het IVC te waarborgen, terwijl de wet van 5 september 2018 de onafhankelijkheid van het IVC blijft garanderen, en de Kamer van Volksvertegenwoordigers de leden van het IVC niet van hun ambt kan ontheffen wegens de meningen die zij uiten of de handelingen die zij verrichten bij de uitoefening van hun functie⁵⁰.

34. **Tot besluit** is het dus wel **de discretionaire bevoegdheid** die aan het IVC werd toegekend, **die juridische problemen veroorzaakt**.
35. Indien het **IVC geen beslissingsbevoegdheid had** en "enkel" werd opgericht om de functionarissen voor gegevensbescherming van de federale overheidsinstellingen, gezondheidsinstellingen en socialezekerheidsinstellingen te ondersteunen bij hun werk van toezicht op de naleving van de AVG bij de mededeling van gegevens (een beetje zoals een "super-DPO"), zou er **geen grondwettelijk bezwaar zijn tegen de oprichting ervan**.
36. Het besluit van de wetgever van 2018 om hem **beslissingsbevoegdheid toe te kennen** (zonder de reikwijdte van die beslissingsbevoegdheid uitdrukkelijk af te bakenen) **doet echter ten minste twee grote juridische problemen** rijzen:
- (1) Het IVC is opgericht als een onafhankelijke autoriteit die niet onderworpen is aan enige hiërarchische macht van een politiek verantwoordelijke autoriteit; dit **ondermijnt het beginsel van de eenheid van regelgevende bevoegdheid**.
- (2) Zonder een expliciete afbakening van de beslissingsbevoegdheid van het IVC is deze laatste ertoe gebracht de essentiële modaliteiten van de gegevensmededeling te bepalen; dit is **in strijd met het in artikel 22 van de grondwet neergelegde legaliteitsbeginsel**.
37. Indien de wetgever een beslissingsbevoegdheid voor het IVC wil behouden, **moet de wet deze beslissingsbevoegdheid, die alleen betrekking kan hebben op technische en secundaire**

⁵⁰ Artikel 5 van de wet van 5 september 2018.

elementen en waarvan de vaststelling slechts de uitoefening van een zeer beperkte discretionaire bevoegdheid vereist, uitdrukkelijk afbakenen.

OM DIE REDENEN,

Om ervoor te zorgen dat het normatieve kader van de mededelingen van persoonsgegevens waarover het IVC moet beraadslagen, het in artikel 22 van de Grondwet neergelegde legaliteitsbeginsel eerbiedigt, is de Autoriteit van oordeel dat het wetsontwerp de reikwijdte van de aan het IVC verleende bevoegdheid op de volgende wijze moet specificeren:

Bij haar beraadslagingen gaat het IVC na of de geplande mededeling van gegevens in overeenstemming is met het toepasselijke regelgevingskader. Daarbij kan hij geen essentiële modaliteiten van de mededelingen bepalen, maar hij is niettemin gerechtigd om, indien dat nodig is om de gegevensbescherming door ontwerp en standaard te waarborgen, technische modaliteiten van de gegevensverstrekking vast te stellen, mits de vaststelling van die technische modaliteiten slechts de uitoefening van een beperkte discretionaire bevoegdheid inhoudt.

Voor het Kenniscentrum,
(get.) Cédrine Morlière, Directeur